

Podle výkazu nedoplatků berního úřadu v Š. bylo zaznamenáno pro pohledávání čsl. státu dne 20. října 1932 na nemovitostech patřících manželům Z. právo zástavní. Vlastnictví k těmto nemovitostem nabyli knihovním vkladem dne 8. února 1933 manželé H. Dne 8. října 1933 povolil p r v ý s o u d na základě výkazu o nedoplatcích, jenž byl podkladem pro záznam práva zástavního proti manželům Z. a opatřeného doložkou vykonatelnosti exekucí nuceným zřízením práva zástavního. R e - k u r s n í s o u d návrh zamítl. D ů v o d y: Výkaz nedoplatků, jehož vykonatelnost jest berním úřadem řádně potvrzena, jest exekučním titulem, který sice soud není oprávněn přezkoumávati po hmotněprávní stránce, po formální stránce však mu toto právo přísluší. V souzeném případě zní výkaz nedoplatků proti manželům Z. Exekuční návrh domáhá se knihovního zápisu ve vložce, která je připsána manželům H., tedy osobě jiné. I když se tu jedná o pouhé spravení záznamu, přece rozhoduje tu obsah exekučního titulu, který v tomto případě neodpovídá předpisům §§ 7, 54 ex. ř. a § 94 knih. zák.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y :

Podle výkazu o nedoplatcích berního úřadu ve Š. ze dne 18. října 1932 zaznamenáno bylo právo zástavní pro pohledávku čsl. státu na daních v obnosu . . . KČ na usedlosti č. vl. 59 kat. obce K. Záznam ten stal se podle dvorních dekretů ze dne 18. září 1786 č. 577 a ze dne 24. října 1808 čís. 789 sb. z. s. a podle § 38 c) obec. zákona knihovního s dodatkem, že spravení toho záznamu nepatří na pořad práva. Záznam zástavního práva zakládá podle § 40 obec. knih. zákona nabytí věcného práva na předmětu zástavy, ovšem pod podmínkou spravení a v rozsahu, v němž toto spravení nastane. Ježto však jde o záznam zástavního práva podle dotčených dekretů, není třeba zvláštního řízení spravovacího a stačí podle § 41 b) obec. knih. z. průkaz, že se zaznamenaný nález stal pravoplatným. Tento průkaz může býti proveden vůči každému nabyvateli pozemku, na němž zástavní právo bylo zaznamenáno. Manželé H. nabyli teprve kupní smlouvou ze dne 6. února 1933 vlastnictví pozemkové parcely zapsané ve vložce čís. 59 obce K., a byl povolen vklad jejich práva vlastnického dne 8. února 1933 ovšem zároveň s přenesením i zaznamenaného práva zástavního pro dotčenou pohledávku Československého státu v částce . . . KČ. Výkaz vykonatelnosti nedoplatků daňových může tudíž v důsledku § 40 knih. zákona proveden býti i proti nynějším majitelům zatíženého pozemku.

Čís. 14513.

Důvodem pro zrušení vazby podle § 365 ex. ř. není, odpírá-li uvězněný dlužník přijímatí potravu.

(Rozh. ze dne 6. září 1935, R II 355/35.)

P r v ý s o u d zrušil podle § 365 ex. ř. vazbu uvalenou na povinnou k vynucení vyjevovací přísahy. **D ů v o d y:** Dle posudku vězeňského lékaře je další trvání vazby spojeno pro povinnou s ohrožením zdraví, protože odmítá přijímati stravu a umělé vyživování bylo by nedosta-
tečné. **R e k u r s n í s o u d** zrušil usnesení prvního soudu. **D ů v o d y:** Uložení vazby ve smyslu § 360 ex. ř. má za účel vynutiti trpění aneb opomenutí, které povinný neprávem odepírá, ačkoliv by je mohl vyko-
nati. Vazbou touto má býti zdolán odpor povinného jednati proti zákonu a pravoplatným soudním rozhodnutím, a má býti povinný přinucen k do-
držení právního řádu. To by nebylo možné, a byl by ponechán volný průchod svévoli a odporu všech živlů nepořádných, kdyby se jim umož-
nilo úmyslně zhoršiti svůj zdravotní stav tak, aby výkon vazby se nevy-
konal a státní moc se vzdala práva prosaditi právní řád. Povinná ode-
přela složení vyjevovací přísahy bez důvodů, a když tato její povinnost, kterou mohla vykonati, měla býti vynucena vazbou, pokusila se tomu úmyslně zabrániti tím, že propuštění z vazby chtěla vynutiti svévolným odepřením přijímati stravu. Ustanovení § 365 ex. ř. však chce zdraví po-
vinného chrániti jen potud, pokud tento si nepřivádí okolnosti zdraví ohrožující úmyslně, aby se vazbě vyhnul. V takovém případě nesmí se však právní řád obávati prostředků, aby státní moc byla prosazena a musí najíti prostředky, aby také tato svévole povinné strany byla pře-
konána. Nemůže býti pochyby, že toho v souzeném případě lze dosíci umělým vyživováním povinné a když tato přes to utrpí škodu na zdraví, čehož se znalec při jejím odporu obává, jest si sama tím vinna a nelze na to bráti zřetel.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Dovolací rekurentka neodporujíc jinak usnesení rekursního soudu, tvrdí teprve nyní, že odpírání potravy nebylo u ní svévolné, nýbrž že bylo důsledkem její srdeční a žaludeční choroby ve spojení s rozčilením, jež bylo vyvoláno opatřeními v exekuční věci. O tyto důvody byla by mohla opřítí návrh, aby vazba byla podle § 365 ex. ř. zrušena, což však neučinila, nemůže k nim však jako k novotám býti přihlédnuto v řízení rekursním. Nerozhodné je též, proč povinná strana nechtěla zaplatiti útratový dluh v této exekuci vymáhaný.

Čís. 14514.

**Při exekuci na provisi trafikantovu nelze použití ustanovení dvor-
ského dekretu ze dne 21. srpna 1838, čís. 291 sb. z. s.**

(Rozh. ze dne 7. září 1935, R I 764/35.)

P r v ý s o u d povolil vymáhající věřitelce proti povinnému (trafi-
kantovi) exekuci na jeho provisi. **R e k u r s n í s o u d** návrh exekuční zamítl. **D ů v o d y:** Podle dvorského dekretu ze dne 21. srpna 1838 čís. 291 sb. z. s. je exekuce na pohledávku za státem, byť jako podnikatelem,